

Pod lavicí

Časopis ZŠ Valašská Bystřice

Ročník 10, číslo 5 - květen, červen 2018

ZNÁTE JE?

Jména těch, kteří tvořili řadu let páteř redakce. **Naše devítka.** Neznám ze své několikaleté praxe třídu, z níž by se „rekrutovalo“ tolik novinářů. Než se s nimi definitivně rozloučíme, ráda připomenu to, co běžnému čtenáři uniká: **jejich individuální vklad.** Pomohli nám posunout se dál – a občas si něco užít. ☺ **A kdo?**

Tereza Matochová - jedinečná v zaujatosti pro novinářskou práci, hlavu nabitou výtvarně-technickými nápady, tvůrce úvodníků - **Nikola Kroupová** – na „své“ židli u „svého“ PC sedící, s výtvarným citem a vkusem - **Adam Fister** - skromný, mlčenlivý „spolehlivec“ a dobrý rybář – **Petr Henáč** - „gyzdoryk“, vtipný glosátor s hezkým slovním projevem – **David Petružela** – hlasitý, zpívající „štěbetavec“ se zájmem o kulturu - **Kristina Volková** – další z galerie „spolehlivců“ a dobrých poradců - **Petra Polášková** - „pilná včelka“, s jemným úsměvem, ochotná vždy vyjít vstříc - **Magda Baslová** - tiše tvořící obrázkového Šnečka po naše nejmenší. - Pro celistvý obraz minulosti je třeba ještě připomenout **Barču Chovancovou** se sprškou nápadů, rázovitého **Kristiána Volka**, svérázného **Jonáše Urbana** a originálního **Jirku Šelevera**.

Děkuji. Bude se mi po Vás stýskat. Někdy přijďte. :)

Vaše - ms- bytem Pod lavicí

Člověka vždy stojí mnoho úsilí, aby přesvědčil sám sebe, že je šťastný

A co teď? Jsem šťastná, nejsem? Teď mi nic nevádí, nic mi neschází, jsem šťastná? Víím, že jsem spokojená a to mi stačí. Štěstí si schovám na horší časy, ale ono stejně přijde nesledovaně samo.

T. Matochová

Po prvním týdnu ve škole a v první třídě mé prvotní nadšení minulo a začala nevýslovná nuda. Ovšem to se změnilo tím, že jsme točili film Čarodějové ve škole, pro nás to byla velká zábava. Po nějakém čase bylo první DVD na světě. A poté zase učení a nakonec sladký konec prvního roku následovaný ještě sladšími prázdninami. Ve druhé a třetí třídě jsme byli trochu divočejší, začali pořádat ovocné války, při kterých skoro nikdo nevyvázl bez šrámu ... V šesté a sedmé třídě jsme se začali uklidňovat. Nastal devátý rok a stali jsme se „elitou“ školy. A teprve teď jsme si začali uvědomovat věci, které bychom chtěli změnit. Ale čas neúprosně letí a těchto devět let bylo něco neskutečného a speciálního. Bohužel už je konec.

J. Šelever

Vítězem ve čtyřech zápasech a **přeborníkem šachového turnaje** se stal talentovaný *Michal Kamlar* ze IV. B. Blahopřejeme k ojedinělému úspěchu!!! -r-

Pod lupou

Taneční soutěž v Žilině

Dne 12. 5. 2018 jsem se zúčastnila s tanečním souborem Linie soutěže na Slovensku v Žilině. Soutěžilo se v sólu i ve skupinách. Každá skupina měla svou sestavu. Já jsem se účastnila ve dvou skupinách, **kde jsme obsadily první a třetí místo.** V jednotlivcích jsem vybojovala třetí místo.

N. Fisterová, III. třída

Karlovarská růžička

Dne 19. 4. jel první stupeň do zoo, jenže já ani moje sestra Eliška Špilková jsme nemohly. Měly jsme důležité poslání. Jely jsme do Karlových Varů na klavírní soutěž. Musely jsme se omluvit ze školy a celý den musely cvičit na klavír. Byla to dřina, až mě bolely prsty. Až ve dvě hodiny jsme všichni vyrazili. Jeli jsme autem 5,5 hodiny. Cesta byla dlouhá a namáhavá, ale naštěstí jsme všichni dojeli v pořádku. Ubytovali jsme se v hotelu Boston, hodně se mi chtělo spát, a tak jsem si lehla do krásně ustlané postele a hned usnula. Ráno jsem se vzbudila celá unavená a vůbec se mi nechtělo vstávat. Čekal mě velký den. Ráno soutěžila sestra. Trpělivě jsme čekali na výsledky. Její poslední skladba byli *Kráľci z klobouku* a to všechny krásně rozveselilo. Skončila na **prvním místě Malé růžičky**. Já jsem hrála až večer. Byla jsem velmi nervózní, a když jsem slyšela děti, co hrály po mně, věděla jsem, že nemám šanci, ale byla to pro mě velká zkušenost a krásný zážitek.

A. Špilková, V. tř

LEGO PROJEKT

V pátek 18. května začal projekt pro nás, žáky školy U Pernických a trval tři dny. Přišlo 65 dětí, ale za tři dny nás bylo 70. Začalo se v 15 hodin, skončilo v 18 hodin. Postavilo se městečko, mělo 8,2 m a bylo na něm 218 setů lega. Byla to zábava, kolem městečka jezdil elektrický vláček a dostali jsme i svačinu. Bylo tam hodně legrace. *Petr Kaláč, IV. A*

Práce žáků

Člověka vždy stojí mnoho úsilí, aby přesvědčil sám sebe, že je šťastný

Obyvatelstvo se vždy dělilo na chudé a bohaté. Každý chudý s malým množstvím peněz a domem na okraji vesnice chtěl mít peněz plnou hromadu a žít si „na vysoké noze Měl by si uvědomit, že člověk, co má hodně peněz, má i spoustu starostí jej zabezpečit. Vy s tou trochou zlatáček, co nosíte u sebe, vlastně zjistíte, že vám nic nechybí, všeho máte dost a jste šťastní. To je, tedy podle mého skromného názoru, takový život, jaký by chtěl každý žít.

D. Karafiát, IX. tř.

Člověka stojí vždy mnoho úsilí, aby přesvědčil sám sebe, že je šťastný

Lidé musí často obětovat hodně, aby byli šťastní. Musíte se třeba vzdát práce, kterou máte rádi, nebo se přestat stýkat s lidmi, s některými si rozumíte, ale mají na vás špatný vliv. Pokud jste ale ochotni obětovat malé pro větší věci, je dost možné, že se stanete šťastným člověkem.

P. Henáč, IX. tř.

Jaro

Ze spánku mě probouzí ranní ptáčci, kteří zpívají na větvích stromů své skřehotavé písně. Slunce mě teple hladí po tvářích svými paprsky. Z okna vidím na modré nebeské obloze, jak plují malé mráčky jako loďky po moři. Když otevřu dveře, hned mě přivítá vůně voňavého jara. Vítr se hlásí o slovo, chladí mě na tvářích, profukuje zelenající se šeptající trávu, která se už nesechová pod sněhovou peřinou a prokluzuje mezi kvetoucími stromy jako o závod. Stromy se vychvalují svými pupeny, šeptají jarní probuzení a česají se po zimním tvrdém spánku. Na okraji slunného lesa slyším šumět a bublat úzký potůček, honí se zběsile mezi kameny a naráží do stran břehu. Voda v potůčku se přelévá přes mohutné kameny a je plná života. V zahrádce už vidím stydlivě pomalu nakukovat krokusy a sněženky, které se chválí svojí krásou. Ze země se na mě usmívají zlaté zářící narcisy a na svět se z půdy tlačí malé rostoucí tulipány. Ze spánku se probouzejí živočichové ze svých brlohů a vítají jaro. Na loukách skotačí srny se srnci a káňata létají po obloze jako letadla v dáli a poletují ve větru. Večer Slunce předává vládu svému králi Měsíci a tisíci hvězdám, které tančí po obloze jako princezny. Jaro je pro mne krásné roční období. Vše kvete, zvířata se probouzejí po dlouhém zimním spánku a rodí se nový život.

M. Mitášová, VIII. tř.

Ohýbaj ňa, mamko

Výchova je podle mého názoru učení a připravování do života v budoucnosti. Výchova je velmi důležitá, protože dobře vychovaný člověk se v životě nikdy neztratí. Vychovávat by se mělo odmala, ať si dítě zvyká, jak se má a nemá chovat, a na to, že se po něm něco bude chtít. Pro to, aby bylo dobře vychované, je taky potřeba, aby mu rodiče věřili, měli s ním trpělivost a měli autoritu. V dnešní době je asi nejtěžší vychovat dítě k samostatnosti, protože rodiče dětem vše zařizují sami místo toho, aby se děti samy staraly o své věci. I když je to někdy složité, rodiče by se o své děti měli starat a vychovávat je a neměli by výchovu zanedbávat, protože z takových dětí se později stávají zločinci a kriminálníci.

A. Fister, IX. tř.

Zábava

Nechte mě
spát!!!

Poškrábejte mě
někdo!!!

Desatero, jak vychovat dospělého jedince

1. Nasadit dospělému jedinci správné stravovací návyky.
2. Držet dospělého dál od alkoholu a drog.
3. Určit večerku na devátou hodinu večerní, aby nebyl ráno znaven.
4. Omezit jeho sexuální aktivity, aby měl více času na práci.
5. Pouštět ho jen mezi vyvolené lidi.
6. Naučit ho žít skromným životem.
7. Pokud se bude chovat nevhodně, bude omezen na svobodě (zavřen do temného sklepa).
8. Provdat ho za vybranou ženu/muže (nejlépe souseda).
9. Vést ho k životu v pokoře a úctě.
10. Pořídít mu ovci a donutit ho dělat si z její vlny oblečení.

P. Henáč, J. Urban, J. Šelever, IX. tř.

Další věc, která mi utkvěla v paměti, je to, když Jonáš Urban se ve čtvrté třídě naklonil přes svůj stůl blíže k paní učitelce Bracháčkové a otázal se: „Máš izolepu?“ Po každém vzpomnutí na ten okamžik se musím usmát, neboť Jony věděl, jak zpestřit obyčejný den plný učení. Nebyl v tom však sám, pomáhal mu i Dušan... Náš třídní počet se však začal měnit jako učitelé: začalo to odchodem K. Presslerové. Pokračovalo to i přibýváním dalších členů: M., P. Krotákovi, O. Pšenica, pak odešel F. Válek... Naši třídní se střídali, myslím, že nás měli rádi, ale nebyli jsme neviňátka. Jsem tomu ovšem ráda, mohli jsme takto mnohem více poznat ty, kteří za nás přijali odpovědnost ve školních prostorách a za to bych jim chtěla poděkovat.

L. Pytlíková, IX. tř.

VS

Příroda přes objektiv

Příloha školního časopisu Pod lavicí
Ročník 10, číslo 5 - květen, červen 2018

Ahoj, vítám vás u další a poslední přílohy v tomto školním roce. A proto, že už je jaro, ptáci začínají hnízdit, budeme si dnes povídat o strakapoudovi velkém.

-šm-

Strakapoudi velcí jsou středně velcí ptáci, černobílí, samec má červený pruh na hlavě. Jedí různé brouky, které žijí ve stromě. Jsou z čeledi datlovitých, kde patří taky datel černý. Hnízdo si vydlabou do stromu. Strakapoudi mají i velmi ostrý zobák a také, když ho mají hodně opotřebovaný, jim sám doroste.

Strakapoud velký

O dutině se strakapoudy jsme se dozvěděli trochu později. Hlavně poznáte, že v dutině jsou strakapoudi velcí, pořád se z ní ozývají. A proto jsme dutinu objevili. Dali jsme k ní fotopast a chvíli jsme čekali. Po chvílce čekání se objevil samec strakapouda velkého, ale než jsem si vše nachystal, uletěl. Druhý den jsem si vzal foťák a podařilo se mi ho vyfotit, byla to samice. Asi po dvou týdnech jsme šli pro fotopast a bylo tam přes 2000 snímků! Ze snímků jsme udělali výběr.

Zjistil jsem, že u strakapoudů byla na návštěvě kuna a pak se tam přiletěl podívat špaček. Já myslím, že strakapoudi jsou nádherní ptáci, můžete tak podívat na jejich černobílé peří. Co myslíte, jsou podle vás taky nádherní?

ŠNEČEK

Milé děti,

tento Šneček bude věnován kuřátkům, která kreslili malí prvňáci. Chceme tímto ukázat, jak jsou prvňáčci šikovní, že se naučili psát a že nám nakreslili hezké obrázky. Jelikož se nám všechny obrázky nevešly, vybrali jsme jen ty nejhezčí, ale nezoufejte, všechny byly krásné. Za redakci se loučí *David Petružela a Kristina Volková.*

-dp- -kv-

2.5.
 KUŘÁTKO
 Je malé, šlu šlu a
 pípá. Peříčka
 má jako chmýří.
 Áá.

Nikolka Závorková

2.5.
 Kuřátko
 je malé, šlu šlu
 a pípá. Peříčka
 má jako chmýří.

Kamilka Ondruchová

KUŘÁTKO 2.5.
 je malé, šlu šlu
 a pípá. Peříčka
 má jako chmýří.

Liduška Ondruchová

#2 Praha

V Praze jsme už jednou byli, ale tentokrát jsme si řekli, že naši Matku měst poznáme trochu jinak!